

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. ****, 20.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ****

като разгледа докладваното от **** Административно наказателно дело № 20201420200815 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 59 – 63 от ЗАНН и е образувано по жалба от гр. **** против наказателно постановление № 1294-ВР/21.07.2020 г. на Началник отдел ОП при ОД на МВР-****, с което на В. П. Й. от гр.**** на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

В жалбата се твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на наказателното постановление и същото е немотивирано. Поддържа се, че фактическата обстановка, при която е издадено наказателното постановление не отговаря на истината. Твърди се, че липсват доказателства за извършено от жалбоподателя нарушение, че преписката страда от пороци, не е спазено императивното правило на чл.42, т.3 от ЗАНН. Отделно от горните доводи се твърди, че деянието представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично. Представява се от адв. Г.З., която поддържа жалбата. Претендира разноси.

Ответникът по жалбата, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

На жалбоподателя В.Й. е съставен акт за установяване на административно нарушение №1294 от 14.07.2020г. от началник сектор БДС при ОД на МВР-**** в

присъствието на свидетеля **** В., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД, изразяващо се в това, че на 14.07.2020г. около 15:30 часа, в гр. ****, ул. „****“, при извършена проверка се установило, че не е опазил от повреждане лична карта №****, изд. на ****г. от МВР- ****.

Актът за установяване на административно нарушение е връчен лично на жалбоподателя, като в полето за възражения същият е отбелязал, че доброволно е занесъл личната карта.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление № 1294-ВР/21.07.2020 г. на Началника отдел ОП при ОД на МВР-****, с което на жалбоподателя на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

От показанията на разпитаните като свидетели по делото **** В., /свидетел по установяване на нарушението и съставянето на АУАН/ и Б.И. **** /съставил АУАН / се установява, че жалбоподателят лично отишъл в ОД на МВР – ****, сектор „БДС“ за да си смени личната карта, при което служителите забелязали, че личната му карта е спукана. Фактът че личната карта не била счупена, а само спукана, без да е нарушена нейната цялост, не се отрича. За горното, съгласно закона, му бил съставен АУАН.

Въз основа на горе установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на издаденото срещу него наказателно постановление. Преценката за законосъобразност на същото е процесуално задължение на съда в хода на проверката при обжалването му.

Според акта за установяване на административно нарушение и според наказателното постановление жалбоподателят Й. е осъществил следното деяние: не е положил достатъчно грижи за опазване на личната си карта и е допуснал увреждането й - спукан я е, като в акта за установяване на административното нарушение като дата и място на извършването са посочени – 14.07.2020г. около 15:30 часа, в гр. ****, ул. „****“, №10. Същото е отразено и в наказателното постановление.

Касае се за допуснато нарушение по чл.42 т.4 ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, тъй като е налице неяснота относно мястото на извършване на нарушението, както и липса описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Не е посочено и каква е дължимата грижа за опазване на личния документ, как е допуснато увреждането й и в какво се изразява това увреждане. Липсват каквито и да било индивидуализиращи деянието на извършителя белези.

Съгласно ЗБЛД актове за нарушение се съставят във всеки случай, в който целостта на документа за самоличност е увредена. В случаите, в които са само леко пукнати, т.е. когато се касае за по-леки нарушения в целостта не се съставяли актове за нарушение.

Тези обстоятелства обаче е следвало да бъдат посочени, както от актосъставителя в съставения от него акт, така и от наказващия орган в наказателното му постановление. В АУАН и в НП е посочено като изпълнително деяние - повреда, а в хода на съдебното следствие от разпитаните свидетели се твърди, че личната карта е пукната и е в цялост.

Жалбоподателят е санкциониран за извършено нарушение по чл.7 ал.1 от ЗБЛД, за което му е наложено административно наказание за нарушение на чл.7, ал.1 от Закона за българските лични документи на основание чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания и чл.84, ал.2 от Закона за българските лични документи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30,00 лв. Според чл.7 ал.1 от ЗБЛД, гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване, а съгласно чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД, наказва се с глоба от 30 до 200 лв. лице, което изгуби, повреди или унищожи български личен документ. Изпълнителните деяния на нарушението са три, като осъществяването на всяко от тях предполага действия на нарушителя, следствие на които е изгубил, повредил или унищожил личния документ. В случая жалбоподателят е санкциониран не за това, че е повредил личната си карта, а че е „не е опазил от повреда“, което не съответства на състава на нарушение по чл.7 ал.1 от ЗБЛД, за което да му бъде наложена глоба на основание чл.81 ал.2 т.2 от същия закон.

Не на последно място наказващият орган е длъжен на основание чл.53, ал.1 ЗАНН, да извърши проверка дали не са налице условията за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, и едва след това, ако те не са налице, да издаде наказателното постановление. В конкретния случай това изискване не е спазено. В НП въобще не е била обсъдена посочената възможност и не е изложено становище и мотиви към него относно приложимостта или не на маловажност на случая. Наказващият орган не е взел предвид обстоятелствата, че нарушителят се е явил лично в сектор "БДС" към ОДМВР-**** и е декларирал обстоятелствата, при което е установено повреждането на личния документ, както и оказаното впоследствие съдействие за установяване на фактите по случая. Липсват също така данни за установени от администрацията предходни санкционирания на жалбоподателят за други нарушения по ЗБЛД, поради което следва да се приеме, че констатираното е извършено за първи път. Съдът намира, че след като тези обстоятелства са били установени още в началото на административно наказателното производство, наказващият орган е следвало да отправи предупреждение към нарушителя, че при повторно извършване на нарушение

ще му бъде наложено административно наказание, прилагайки по този начин разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Поради тези съображения съдът намира, че напълно обосновано следва да се приложи маловажен случай и деецът да не бъде наказван. Като не е съобразил всички тези обстоятелства, наказващият орган е издал наказателно постановление в противоречие с материалния закон, което налага неговата отмяната му.

Поради изложените по-горе съображения съдът намери, че обжалваното наказателно постановление № 1294-ВР/21.07.2020 г. на Началника отдел ОП при ОД на МВР-****, с което на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД е наложена глоба в размер на 30,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН предвижда, че в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

По делото адвокатско пълномощно е посочено, че е предоставена безплатна правна помощ на горното основание. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38 е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38 ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38 от ЗА. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатското възнаграждение в размер на 300лева, определено по реда на чл.18 от Наредба №1/09.07.2014г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1294-ВР/21.07.2020 г. на Началника отдел ОП при ОД на МВР-****, с което на В. П. Й. с ЕГН: ***** на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30,00 лв., за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД като неправилно и незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОД на МВР-**** **ДА ЗАПЛАТИ НА** адвокат Г.З. от Врачанска адвокатска колегия сумата от 300.00лв. адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. **** в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – *:** _____